

kto by si to pomyslel

vydal:

Art kino Baník, o.z.
Cesta Vl. Clementisa 2950/36
971 01 Prievidza

s nesmiernou podporou
Oblasťnej Organizácie Cestovného Ruchu
Región Horná Nitra-Bojnice

redakčné a grafické spracovanie:
SV SUH

rok vydania: **2021**

región
**Horná Nitra
Bojnice**

MINISTERSTVO
DOPRAVY A VÝSTAVBY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

čodnes.sk

NÁHODNÍK Z CENTRA KREATIVITY

kto by si to pomyslel . . .

Situácia, ktorá je tu s nami už takmer rok, menej, ale skôr viac, otriasla mnohými odvetviami a oblasťami života.

Trebárs, deti sa vzdelávajú dištančne (a my s nimi), kaviarenský povalači sa preniesli z kaviarní do obývačiek, podobne ako mnohí na home office, môžeme praktizovať home kaviaring, ako jednu z možností. Ešte si pamätám, ako zavreli kaviarne v prvej vlne a ako nebolo možné vziať si spočiatku kávu ani so sebou. **Vrcholom kaviarenskeho života bola káva na čerpacej stanici.**

Na tej jednej nemenovanej, z automatu od nemenovaného kaviarenskeho reťazca, napríklad, mohla potešiť skromného kapučinkára, alebo kapučinkárku.

Napríklad mňa. **Pena na ňom vydržala aj cestu do práce...**

celý článok na strane

NÁHODNÍK Z CENTRA KREATIVITY

NÁHODNÍK Z CENTRA KREATIVITY

01/2021

toto sú filipové ruky.
pribišov pamätník.
a BOD! definujúci Mesto
zvané Prievidza

aNNa Domini 2021
after 2020

HORNÁ NITRA

Želám Vám krásny deň,
a vlstne všetky nasledujúce, nech už sa javia akokoľvek.
V tomto čase, keď zo dňa na deň nevieme čím budeme
limitovaní, nachádzame či oprašujeme úplne iné
hodnoty. Niektorí z nás venujú viac času rodine, iní
kultivujú svoje telo, bývanie a okolie, venujú sa záhrade,
pestovaniu zeleniny, učeniu sa cudzích jazykov,
zvyšovaniu kvalifikácie a podobne.

Nesporne kultúra a umenie, v rôznych podobách,
sa tešia novému prehlbenému záujmu.

Veď sme si za posledné desaťročia odvykli žiť v tichu.
Potrebujeme príjemné podnety.
Pozrieť si dobrý film, uvariť si dobré jedlo, obklopiť sa
peknými vecami.
Keďže sa nedá ísť do galérií či múzeí fyzicky, prestížne
inštitúcie nám ponúkajú virtuálne prehliadky. Z domova
môžete navštíviť Louvre, Metropolitné múzeum v New
York City a mnohé ďalšie.

Spomalenie života a s ním spojené stíšenie nám určite
prinieslo aj rôzne benefity a možno vedomejšie a
poctivejšie si vyberáme aké vnemy si pustíme do
každého jedného dňa.

Pre mnohých je úplne zásadná hudba, ktorá má
schopnosť nás naladiť rôznym spôsobom.
Niekoľko „nakopne“ k aktivite, tancu, niekto v nej nájde
relax a oddych, niekomu vytvorí bázu k premýšľaniu
či rozhovoru s blízkymi.....

Prvé číslo Náhodníka áRTý je aj preto venované hlavne
Hudobnej scéne regiónu Hornej Nitry.

Verím, že to bude príjemné čítanie
a poslúži aj ako hudobný tip ;)

Ešte raz vám prajem dni naplnené krásou!

rt

OBSAH

- 1 LK Poet - kaviarenský povaľači
- 2 Maliar a pedagóg Oleg Cipov
- 3 Bencovje grunt
- 4 Jana Crow - básne
- 5 Hornonitrianske múzeum v Prievidzi
- 6 Divadlo NaTRaKy
- 6 LK Poet - zamyslenie sa
- 7 Fotografka Andrea Blaho Zerola
- 8 Jana Crow - básne
- 9 Meridiana
- 10 Prievidzská hudba - sonda
do hudobnej scény

región
Horná Nitra
Bojnice

Oblasťná organizácia cestovného ruchu
Región HORNÁ NITRA – BOJNICE

bojnice.eu
info@bojnice.eu
+421 915 701 205

Turistická informačná Kancelária Bojnice

Hurbanovo námestie 47/36, 972 01 Bojnice

+421 904 600 181, tik@bojnice.sk

Turisticko – Informačná Kancelária Mesta Prievidza

Námestie slobody 6, 971 01 PRIEVIDZA

+421 46 54 23 992, tik@prievidza.sk

MINISTERSTVO
DOPRAVY A VÝSTAVBY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Návrat do budúcnosti

To, že pena neprežila ani po vstupné dvere, vôbec nebolo podstatné.

Situácia, ktorá je tu s nami už takmer rok, menej, ale skôr viac, otriasla mnohými odvetvami a oblasťami života. Trebárs, deti sa vzdelávajú dištančne (a my s nimi), kaviarenský povalači sa preniesli z kaviarní do obývačiek, podobne ako mnohí na home office, môžeme praktizovať home kaviaring, ako jednu z možností. Ešte si pamätám, ako zavreli kaviarne v prvej vlne a ako nebolo možné vziať si spočiatku kávu ani so sebou. Vrcholom kaviarenskeho života bola káva na čerpacích staniciach. Na tej jednej nomenklatúre, z automatu od nomenklatúre kaviarenskeho reťazca, napríklad, mohla potešiť skromného kapučinkára, alebo kapučinkárku. Napríklad mňa. Pena na ňom vydržala aj cestu do práce, kde som si ho mohla pokojne vypiť. No pamätám si, ako sme si s dcérou kúpili kávu z automatu v neďalekom supermarkete, sadli si do auta, otvorili ovsené sušienky a „hrali“ sme sa na kaviareň. To, že pena neprežila ani po vstupné dvere, vôbec nebolo podstatné.

Keď potom dovolili aspoň kávu z okienka, obliekla som si najlepšie monterky, skoro slávnostné, povedala by som, vzala našu novú členku domácnosti, lebo aj psa treba správne socializovať a kaviareň je v mojom živote dôležitá. Leto už potom voňalo kvalitným espressom a slnkom a nádejou, že snáď ešte pár týždňov a pláž bude preč. Znovu sme mohli ísť do kina a na kultúru. Znovu som mohla sledovať mestské výlepné plochy a nestratiť prehľad. Kedy, kde a čo. Včera som opäť stála, s psícou a kávou so sebou a čítala si, kedy, kde, čo. Akcie na marec, apríl, máj, na leto a dokonca na jeseň. Ach, kultúra. Koncerty, výstavy, vernisáže, predstavenia. Zo zažltnutých, alebo vyblednutých plagátov na mňa hľadeli predstavitelia slovenskej hereckej, tanečnej, alebo hudobnej scény. Na moment som mala celý minulý rok pred sebou, mohla som sa tváriť, že idem naozaj iba náhodne

okolo, že môžem premýšľať, kam sa vyberiem, čo si vypočujem, pozriem. Nebyť dátumovému nesúladiu. 2020. Lenže, jar sa opäť blíži a na niektorých, aj minuloročných, počasím ošľahaných plagátoch sa začínajú optimisticky objavovať čerstvo nalepené dátumy oznamujúce, kedy sa presunuté podujatie bude konať. V tomto roku. Je to ako návrat do budúcnosti.

Doslov

Kým som dopísala príspevok, situácia opäť nabrala smer ku sprísneniu opatrení. Návrat do budúcnosti sa, podľa meniacich sa prelepených dátumov posúva natoľko, že by tie vianočné z minulého roka mohli rovno nahradiť celými novými plagátmi na nasledujúce Vianoce. Podaktorým slnkom a vetrom ošľahaným zozelenaným tváram by to celkom prospelo. Pôsobia mierne postapokalypticky.

Kaviarne síce otvorené byť môžu, ale kávu si v nich nekúpate, lebo nariadenie s odôvodnením, že by slnko a káva prinútilo ľudí sa zhlukovať a nedodržiavať bezpečné rozostupy. Pivári prešli do undergroundu, predsa, skrývanie im ide ľahšie, ako kaviarenským povaľačom. Kto nevie, ako sa dostať na tajné miesta vo vedľajšej dimenzii si pomáha po svojom. Mesto je plné plastových fliaš od piva, alebo lacného vína, alebo čohokoľvek v množstve, že je jasné, že sa ľudia zhlukujú aj bez slnka a kávy.

A miesta čerpacia stanica? Pripomína husitský tábor, obkolesený vozou hradbou, na ktorú kaviarenské bratríci hrdo ukladajú svoje kalichy a vzdávajú hold prostrediu, z ktorého vzišli. Ale o tom nikomu ani muk, lebo ja som si popri tankovaní tiež jedno kapučko kúpila. Nech nám aspoň niečo zostane.

Do otvorenia, priatelia kaviarnici. Nebojte, my sa vrátíme, len čo sa bude dať. Dovtedy aspoň zapekanky a zákusky.

D.L.

Literárny klub POET, o.z.
www.arbalet-poet.sk
www.lk-poet.estranky.sk

kaviarenské povaľáči

Maliar a pedagóg Oleg Cipov

Umenie a obecne kultúra sú niečo, čo z nás môže urobiť ľudí. Inak sme len štatisti, voliči a zvery. Hydroponicky pestované cicavce.

Tvoj vzťah k umeniu. Všeobecne. Venuješ sa maľbe, hudbe.... čo preferuješ a čo iné si rád vychutnáš? (kl'udne obšírnejšie;))

Od malička som rád kreslil, doma, na zuške, všade. Vojakov, potápačov, rytierov, tanky, ponorky, lode... Čítal som knihy a kreslil. Prekreslil som sa na umeleckú priemyslovku do Kremnice. Vtedy úžasná škola. Denne sme kreslievali niekoľko hodín, obdivovali sme učiteľov, samí machri. Tam ma to zasiahlo naozaj vážne, uvedomil som si, že dokážem kresliť čokoľvek. Hudba prišla neskôr. Prečisťuje môj duchovný priestor, neutralizuje styk s ľudstvom.

Kde je možné vidieť tvoju tvorbu? Ako komunikuješ so svojimi "divákmi"?

Niečo mám zavesené na svojom webe, nebaví ma to však aktualizovať, takže vlastne ani neviem, čo tam v tejto chvíli je. Staráť sa o túto formu prezentácie ma baví čoraz menej, čoraz menej ma baví čokoľvek v súvislosti s maľovaním, s výnimkou maľovania samotného a s výnimkou práce vo výtvarnom odbore našej zúžky, to ma baví stále viac.

Učíš deti na ZUŠ ĽS v PD. Vidíš tam talenty, ktoré ponesú tú pomyselnú štafetu ďalej?

Učím. Vidím. Myslím ale, že na štafety neverím. Dnes počuješ rozprávať sa jedenástročné deti o tom,

že chcú byť zubármí, lebo tí dobre zarábajú. Deti infikované mamonom. Deti, ktoré priskoro uverili, že kvalita života sa meria peniazmi či popularitou. Kde je detstvo ? Kde sny ? Egoistická spoločnosť, čo si nevidí na koniec nosa. My, a po nás potopa.

Ako to zvládáte, ty a deti, s výukou v čase covidom?

Zvládame to, veď to nie je jadrová fyzika. Ale ohlúpli sme, ťažko vybudovávané sociálne zručnosti miznú preč. Z monitorov na seba hľadajú bezduché tváre. Do obchodu som začal chodiť v teplákoch, a nie som na to pyšný.

Teraz trochu filozoficky. Kde vidíš budúcnosť umenia? s váhou na výtvarné.

Budúcnosť umenia ? Klubová a elitárska záležitosť. Zopár citlivých ľudí, ktorých rodičia vychovali k tomu, že nielen chlebom je človek živý. Osobne mi to však je jedno. Maľovanie ma totiž baví, a nepotrebujem k tomu nikoho. Návšteva galérií je fajn vec, vediem k tomu svoje dieťa. Chcem, aby bolo vnímavé a citlivé k rozmanitostiam sveta. Umenie a obecná kultúra sú niečo, čo z nás môže urobiť ľudí. Inak sme len štatisti, voliči a zvery. Hydroponicky pestované cicavce.

Kam by si zobral návštevu, alebo odporúčil zájsť priateľom/turistom ktorí navštívia náš región?

Jednoznačne na akúkoľvek vyhlíadku. Pravidelne si totiž dopriavam nadhľad a odstup a verím, že to prospeje každému. A odtiaľ do lesa.

My ťa vnímame ako Prievdzského učiteľa a výtvarníka. Bývaš v Bojniciach, kde sa väčšina prievdžanov narodila..... Cítiš sa viac doma v PD alebo v Bojniciach? ;)

Pobyty v Londýne mi otvorili oči. Rozdiel robím len medzi blízko a ďaleko. Domov je pocit, spomienky a pohodlie, nie položka v katastri.

Na záver. Nejaké motto, pozitívna vízia..... čokoľvek čo si myslíš, že treba prízvukovať v tomto čase, alebo z pohľadu dnešnej doby.

Stále viac vnímam a chápem pojem trvalo udržateľný rozvoj.

Vidieť ďalej než po svoj plot.

Byť tolerantný ku všetkému ,s výnimkou netolerantnosti.

Akceptovať inakosť.

Bencovje grunt - kút, kde v Bojniciach čas sa zastavil...

Vitajte vo svete, ktorý už na mnohých miestach dávno skončil a navždy zanikol. Vstúpte starou drevenou bránou na Bencovje grunt do príbytku, história ktorého siaha do stredoveku. Vitajte v starých časoch, ktoré kupodivu ešte celkom nezanikli...

Ak by Vám niekto zaviazal oči a doviedol na Bencovje grunt, sotva by ste poznali, že ste v modernom 21. storočí. Zákutie s malým obytným domčekom je ukryté v bočnej Hviezdoslavovej ulici č. 34 (pôvodne Pivárskej), v historickom Starom meste vnútri stredovekých hradieb, na skok od hlavného Hurbanovho námestia a romantického Bojnického zámku.

Bencovje grunt (po starobojnicky by sme povedali Benceje grunt) patril rodine Štefana Bencu, ako uvádzajú zápisy v matričných knihách z čias monarchie Rakúsko-Uhorska. Dom je dnes jednou z úplne posledných, ešte pôvodných tradičných stavieb, zachovaných v uličkách starých Bojníc. Jeho história je staršia viac než 400 rokov. Niekoľko posledných desaťročí v ňom nikto nebýval a tak pomaly chátral, čakajúc na svoj smutný koniec...

No stalo sa, čo snáď už nikto nečakal - s novými majiteľmi sa do domu opäť vrátil život. Po kompletnej rekonštrukcii, ktorá trvala 3 roky, v auguste 2020 doslova povstal z popola. Dnes je znovu miestom s nevšednou atmosférou, ukrytou za stáročnými stenami. Sú tu zachované a prezentované remeselné výrobky z keramiky, kameniny, prútia, dreva, ľanu, kovu, ktoré odzrkadľujú zručnosť a zmysel pre krásu starých remeselných majstrov. Preto v názve Bencovje gruntu nájdete aj slová Múzeum remesiel. Dokonca majitelia otvorili keramickú dielňu na spracovanie hlíny, keďže Bojnice boli v minulosti známe kachliarskym a hrnčiarskym remeslom, pôsobilo tu až sedem keramických dielní (napr. kachliari a hrnčiari Gartčig, Pajgert, Šály, Jendrejovský boli uznávanými pojmami vo svojom remesle a šíрили dobrý chýr Bojníc široko-ďaleko). Nuž teda - čo je možné pri návšteve tohto malebného miesta zažiť na vlastnej koži?

Môžete si namaľovať vlastný originálny keramický výrobok, vyskúšať točenie hlíny na hrnčiarskom kruhu. V pôvodnej vyše 400-ročnej tufovej pivnici (jednej z úplne posledných stredovekých pivníc zachovaných na území Bojníc) si vychutnať degustáciu lahodných vín, alebo si len tak v klude posediť na dvore pod starým viničom a jabloňou s kávičkou, pohárom vínka, domácim koláčikom. A možno keď sa posadíte na starú drevenú lavicu v tomto pozabudnutom kúte Bojníc - v obraze starého sveta, ktorý už na mnohých miestach úplne zanikol, načerpáte pokoj v duši. Vitajte v starých časoch, ktoré ešte našťastie celkom nezanikli... Na Bencovje grunte počas roka prebiehajú rôzne zaujímavé podujatia, aktuálne informácie nájdete na www.bencovjegrunt.sk

Bencovje grunt

Stretnutia

Iskričky zasvietia v okolitej tme
počujem klopkat' ťa na dvere
Primárne slušne sa správame
Rozum a odstup má stále prevahu
no nechceš odísť
a ja som príliš naklonená,
aby mi to vadilo...
Viem, že je to len na chvíľu,
nie na stálo
Po tvojom odchode si dávam otázku:
"Stálo to za to, alebo nestálo?"

Návraty

Prichádzam za tebou,
čakáš pri dverách
a ja ti už ani nič nenesiem,
nemám ti čo dať
Oči máš plné nádeje a čistoty
Nedotkni sa!
som celá od blata
zašpiníš sa
schovám sa ti
a ty stále hľadáš,
kopeš...
Ihlu v kope

Jana Crow

Osud

Len drobnosti
...aspoň na pohľad závažnosti
už na dotyk trable
Seriózne odtikávanie času
Chce to hlasno sa zmyslieť!
Hneď!
Hrať šach-mat si nestihol
Nedá sa zastaviť perpetum mobile
na ňom sa vozíme
cítim jeho olejový pach
sme tu ponorení v hustej tekutine
na prvý pohľad to už ani nevidíme
Vo svojom vnútri
je rub plášte zrkadlový
Ocelový hrot sa snáď nezalomí

Rozptýlenie

je to len pár pohárov,
pár pohľadov,
pár slov
a pár výmenných pobytov
u teba a u mňa
v tele
v rukách sme nič pevne nedržali
vymkol sa "len jeden večer"
po ktorom sme
neplakali

Hornotrianske múzeum v Prievidzi

Múzeum práve teraz

Hornonitrianske múzeum v Prievidzi patrí k jednej zo štyroch kultúrno-výchovných organizácií v regióne hornej Nitry v zriaďovateľskej právomoci Trenčianskeho samosprávneho kraja. Rozsah (viac ako štvrt milióna zbierkových predmetov) a skladba zbierok, z ktorých mnohé patria k dokladom medzinárodného významu, ho radia k dôležitým múzejným ustanovizniám na Slovensku.

Nielen v súvislosti s aktuálnou pandemickou situáciou a obmedzenými možnosťami prístupu verejnosti do priestorov múzea, ale aj z dôvodu bližšieho kontaktu, komunikácie a oslovenia návštevníkov je bolo potrebné prejsť na iné formy prezentácie než tradičné, doteraz nanajvýš účinné a spoľahlivé, a to prostredníctvom virtuálneho priestoru. Preto Múzeum uverejňuje na svojich sociálnych sieťach a na webovom sídle príspevky, ktoré „sledovateľom“ či „online návštevníkom“ ponúkajú informácie, zaujímavosti a fotografie z regiónu hornej Nitry. Pár príkladov: Viete, v ktorej obci sa nachádza kostol, ktorý museli zbúrať a jeho svätyňu preniesť na druhý koniec obce? Ako vyzerali bojnícke kúpele počas prvej Československej republiky? Spoločne odhaľujú nepoznané tradície či zvyky, ktoré sa viažu k aktuálnym sviatkom a dňom (Hromnice, Popolcová streda, sv. Valentín a pod.), ďalej približuje históriu zbierkových predmetov z múzea alebo bežných predmetov, s ktorými sa dennodenne stretáva takmer každý (mydlo, príbor, ...), a sprostredkuje deťom online tvorivé dielne.

Ťažko predpokladať, akým smerom sa bude situácia vyvíjať a kedy Hornonitrianske múzeum v Prievidzi bude môcť návštevníka osobne privítať, v múzejnom programe však figurujú podujatia, ktoré si v každoročnom harmonograme našli svoje stále miesto a pravidelne sa tešia obľube. Okrem množstva iných aktuálne vo februári to býva *Fašiangové veselie* o zvykoch najveselšieho obdobia v roku, ktoré sa v roku 2021 – žiaľ – celkom isto neuskutoční. Hornonitrianskych múzejníkov rovnako mrzí aj na marec plánovaná výstava venovaná maliarovi Henrimu de Toulouse-Lautrecovi, ktorú kvôli súčasnej situácii boli nútení zrušiť. Ďalej je v kalendáriu múzea v predveľkonočnom období prezentácia a tvorivé podujatie *K Veľkej noci*, kde návštevníci môžu spoznať tradičné ľudové techniky zdobenia kraslíc s reálnymi ukážkami tvorby. V júni múzeum ponúkne návštevníkom podujatie *V znamení slnovratu* o tajuplných jánjských tradíciách, v lete tradičné *Prázdninové stredy v múzeu* spojené s tvorivými dielňami, počas jesene podujatie nazvané *Jesenné variácie* a koniec roku v predvianočnom období patrí *Vianociam v múzeu*. Okrem samostatných prezentačných podujatí múzeum plánuje aj výstavy. Síce stálu expozície *Historiae Superior Nitriensis* (História hornej Nitry) a aktuálnu výstavu

Návraty – Múzejné jubileum pri príležitosti 35. výročia vzniku múzea, ktorá bola inštalovaná ešte pred zatvorením múzea pre verejnosť, navštíviť v súčasnosti nie je možné. Realizácia ďalších zaujímavých aktivít v múzejnom programe na rok 2021 bude závisieť od mimoriadnosti situácie a nariadení.

Všetky aktuálne informácie múzeum uvedie na svojom webovom sídle (www.muzeumpd.sk) a sociálnych sieťach ([Facebook.com/MuzeumPrievidza](https://www.facebook.com/MuzeumPrievidza), [Instagram.com/prievidzamuzeum](https://www.instagram.com/prievidzamuzeum), [Twitter.com/muzeumprievidza](https://www.twitter.com/muzeumprievidza)). Treba pevne veriť a dúfať, že sa už čoskoro všetci spoločne uvidíme! A na záver tradičné múzejné: „Tešíme sa na vás!“

Mgr. Zita Radosová

Hornonitrianske múzeum v Prievidzi

Divadlo NAtRaKY

Divadlo NAtraKY z Prievidze

v tejto podobe tvorí, kočuje, hrá a teší najmä detské publikum, nie len doma, ale po celom Slovensku už skoro 10 rokov.

Zatiaľ má v repertoári osem divadelných predstavení, ktorými klope na brány detskej fantázie, unáša malých divákov do zázračných krajín, kde svet nie je čiernobiely, kde čas nikomu neutečie, kde najčarovnejšie vynálezy majú deti vo svojich rukách, kde sa nerozdáva na daromnice, ale na dôležité veci, kde je dôležité srdiečko, aby sa porazili čerti, čarodejníci, či lenivosť, kde sa spieva, tleska, tancuje, kde sa láska raduje, tam kde nie sú hranice, božtek sadá na líce. A keď skončí hra, kde sa na hru hrá, potom príde poznanie, či mať šťastie, či mať smolu, je to krásne zažiť spolu ;)

Tak sa tešíme aj na vás, príd'te do nášho divadla a nebojte sa, že vám od smiechu prasknú gate, veď predsa traky máme vždy po ruke :)

vaši herci, ktorí sa už nevedia dočkať stretnutia s vami, lebo bez vás, našich divákov, divadlo akosi stráca zmysel

www.natraky.sk

FB: NAtraKY

Insta: natrakydivadlo

Čo končí, čo začína? - zamyslenie sa

Pred kinom sa opäť tvoria dlhé rady, ľudia v nich nervózne postávajú, prešľapujú, dúfajú, že sa im podarí dostať úspešne dnu...

Niektó povie, že všetko raz skončí, či to dobré, alebo zlé. Iný zase, že nič neskončí úplne, len sa mení. Prikláňam sa k druhej možnosti, aspoň v prípade kina Baník v našom meste. Mali sme dokonca kiná v Prievidzi dve. Jedno v Osvetovom dome. Keď som bola štvrtáčka, premietali Súboj Titanov a ja som sa veľmi bála scény s Medúzou, lebo už som o nej počula od kamarátov a myslela som, že keď sa budem príliš dlho pozerieť, určite skameniem. To, že neskameneli oni, mi nejako v tej chvíli nedošlo. Inak sa Dom osvetly staral o naše vtedajšie pionierske duše, keďže sme pravidelne chodili na premietanie filmov o Leninovi, alebo partizánoch.

Stál na križovatke, kde ma otec učil pohýňať sa na škodovke do kopca bez ručnej brzdy. V premávke. Dom osvetly padol za obeť ťažko povedať čomu a prečo vlastne. Zmizla budova, ktorú po zámernom schátraní označili za škaredú chrastu na tvári mesta. Zmizla aj križovatka, kde mi otec dupal na nohu na plyne (v škodovke to šlo), aby som nenarazila do nešťastníka stojaceho za mnou. V tomto prípade sa zjavne uplatnilo pravidlo číslo jedna z úvodu článku. Ostali fotografie a spomienky.

Ešte za mojich školských čias sa premietanie proletárskych filmov zo života napríklad Gottwalda presunulo do, pre nás vzdialenejšieho, kina Baník. Nevieť si spomenúť, ktorý bol úplne prvý film, ktorý som v ňom videla, myslím ale, že to bola nejaká rozprávka. Alebo Winnetou. Za to si celkom dobre pamätám, že prvý film, ktorý som v ňom videla po revolúcii bolo Levie srdce. Nie o kráľovi Richardovi I. Ten so Jean-Claude Van Dammeom. Kino Baník sa pre nás stal dôležitou súčasťou. Predovšetkým puberty a dospievania. Chodili sme tak často, ako nás len rodičia a uvádzačky pustili. Lebo vtedy sa ešte kontrolovalo, či už máte požadovaný vek. Občas aj nie, ale prepašovanie sa na "film s hviezdíčkou" patrilo k zasväcovaciemu rituálu viac ako odovzdávanie prvého občianskeho preukazu.

Dokázali sme stáť v rade na lístky nekonečne dlho a dúfali sme, že chytíme miesta aspoň od stredu vyššie, kto sedel v rade číslo XX, to bol frajer najväčší. Lebo za to privilegium sa platilo najviac. Veru tak, žiadna jednotná cena, ale pekne podľa vzdialenosti od plátna. Na filme Total Recall s Arnoldom Schwarzeneggerom sme si krky vykrúcali v štvrtom rade, ale nič to nemenilo na fakte, že sa nám na film podarilo dostať. To už v čase, kedy zaviedli krabičkový džús a pukance. POPCORN!!! Ako sme to sporadicky vídali v zahraničnej produkcii a pripadalo nám to ako väčšia sloboda, ako možnosť cestovať. No a? V pätnástich má človek inak nastavený spoločenský barometer. Hlavne v pudko meniacej sa dobe.

Pribudla požičovňa videofilmov, aj s filmami pre dospelých uložených "za rohom". Vstupná hala menila svoje podoby. Do poslednej chvíle snáď nechýbali tety uvádzačky a šatňa.

Posledný film, na ktorý som vystála dlhý rad, sa volal Doba ľadová 2. Vôbec sme si s mamou (áno, išla som do kina s mojou mamou) neboli isté, či sa nám podarí na predstavenie dostať. Mali sme šťastie, pretože mama poznala vtedajšieho vedúceho a trochu zohralo svoju úlohu moje tehotenstvo, vlastne, v nedeľu sme boli v kine, v utorok som už ležala v pôrodnici.

Potom kino uzavreli, medzičasom vyrástlo pri rieke nákupné centrum s multiplexom, kde premietali viacero filmov naraz, pukance sa stali samozrejmosťou.

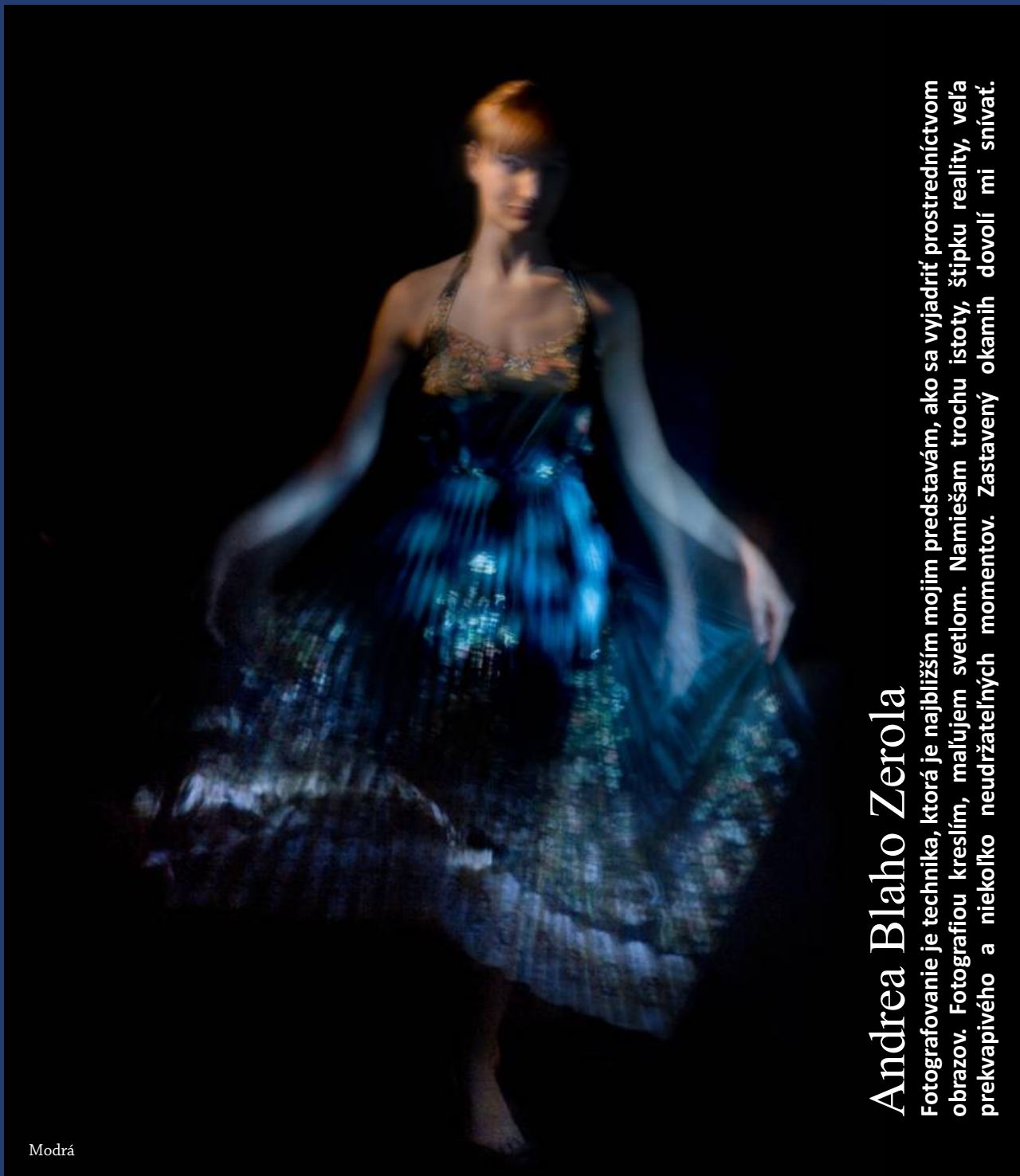
Kino Baník prebral k životu projekt romana turcela, vznikol Art point, naše milované miesto pre kultúru. Mohli sme navštevovať filmový klub, premietanie Bienále animovaných, ale aj festivalových filmov, sála ožila koncertmi, divadelnými predstaveniami, vznikla kaviareň, galéria, divadelný súbor. Opäť vo foaé šumeli hlasy nedočkavých divákov. Zároveň vznikol priestor na nové priateľstvá a zážitky, veľa z toho si ponechám v pamäti, alebo kým sa bude dať. Stala som sa nie len divákom, ale aj účinkujúcim. Istý čas som mala možnosť byť dokonca priamou súčasťou toho všetkého a nevedela som si predstaviť, že by sa obdobie Art pointu malo skončiť.

Ale... Pandémia udrela, opatrenia uzavreli kaviareň, sálu, galériu. Malý letný nádych nestačil a koncom jesene minulého roka sa opäť kino ponorilo do ticha a bezčlovečia. Až donedávna.

Pred kinom sa opäť tvoria dlhé rady, ľudia v nich nervózne postávajú, prešľapujú, dúfajú, že sa im podarí dostať úspešne dnu a spokojne von. Keď som to uvidela, hlavou mi bleskla myšlienka, že každé silné miesto (a kino Baník má neopakovateľný genius loci) ohýba realitu a časopriestor, aby priťahovalo ľudí. Tak ako tak.

Návrat premietania sa síce nekoná, za to čakanie v radoch áno. Na výter z nosa na odbernom mieste A a odbernom mieste B. Nuž...

Modrá

Andrea Blaho Zerola

Fotografovanie je technika, ktorá je najbližším mojím predstavám, ako sa vyjadriť prostredníctvom obrazov. Fotografiou kreslím, maľujem svetlom. Namiešam trochu istoty, štipku reality, veľa prekvapivého a niekoľko neudržateľných momentov. Zastavený okamih dovolí mi snívať.

Andrea Blaho Zerola

Keď pracujem na projekte vytvorím si scenár alebo škicu. Keď príde ku mne myšlienka, nápad, niekedy aj obraz rozmýšľam, ako by som ho odfotovala. Niekedy vidím inšpirujúce prostredie, krajinu, tvár, situáciu alebo ma zaujme detail a odrazu vidím celé príbehy. Vystavím si z toho scény. Málo z predstáv sa dá reálne aj nafotiť, väčšinou je to o práci na konkrétnom fotení a potom sa stane, že scéna na výslednom obraze je ešte očarujúcejšia, než v akú som dúfala.

Rada sa vraciam aj k mojim starším projektom, mením ich a upravujem. Objavím v nich novú atmosféru. Z dávnej fotografie je úplne iná, nová.

Vo farbách mám rada fázy, buď ich ladím veľmi precízne v jemných odtieňoch, starostlivo tlmím, vyberám, zjemňujem, potom prejdem obdobím čiernobielym alebo pracujem s výrazným sýтым žiarivým explodujúcim koloritom. Baví ma to. Príde to väčšinou s témou, na ktorej práve pracujem. Milujem, keď sa fotografie vytlačia na kvalitný papier, ktorý nechá farebnosti dokonale vyniknúť. Držať ten obraz, vidieť ho, vnímať, cítiť vôňu papiera a farby.

V ateliéri mám na stenách množstvo vytlačených fotografií zavesených husto vedľa seba, dajú sa z nich čítať príbehy. Dopĺňam ich novými, mením, presúvam po stenách v priestore. Medzi obrazmi sedíme s priateľmi, rozprávame o živote niekedy aj o umení. Mám rada tento čas.

Tanec pri jazere

Slniečny kúpeľ

Andrea Blaho Zerola

Jana Crow

Galileo /roman turcel 2021

Len o tom

Nie je to len o tom,
je to ešte niečo iné... viac!
Je to trochu pestrejšie,
odkedy sa poznáme
Pár životov dozadu
niečo sme preskočili
tak sa k tomu vraciame
hlava mi šrotuje
ako to dopadne?
už sa zdá, že vidím svetlo
a zase odznova!
rozbehnú sa koliečka na hodinách
nemusíme to riešiť
má to svoje plány
čoho sme sa báli, je tu stále s nami
zvačšuje sa, prehľbuje,
ale nám to trvá
spomaľuje?
nie, zrýchľuje!
nebola som prvá
a nebudem posledná
"karma chameleón"
a koniec do týždňa

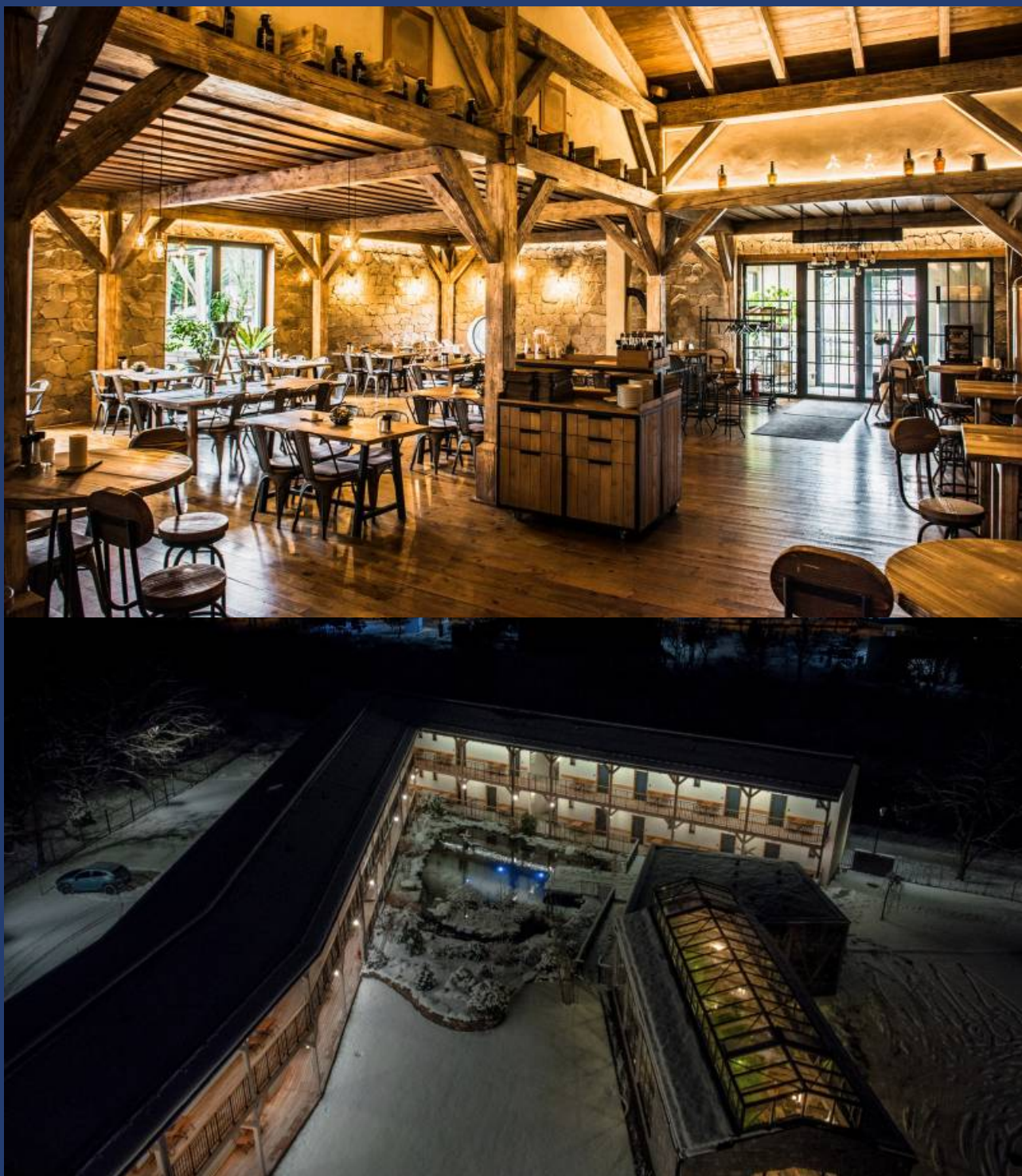
Mixér svet

Nechaj sa vykrvacať z podoby
tvoje tajné túžby výjsť z tela
na chodník
a kráčaj
aj keď zanecháš stopy
a pritom nevieš, kto si
identita zaplače
a potom chytí záchvat smiechu
ako blázon
točí sa na kolotoči
a vidí mnoho obrazov
pohľad žaby z mixéra
posledné kolo
kým nás zase neroztočí
kolotoč svet

Jana Crow

Meridiana

Meridiana

Bojnice rezort

O všetkom čo vám chýba a túžite si znova dopriať

Máte radi tento región, vyhľadáвате miesta, kde je príjemná, priateľská a pohodová atmosféra. Obľubujete reštaurácie, ktoré majú svoje čaro a krásne prostredie, atmosféru, vďaka ktorej máte chuť sa vrátiť.

Chutí vám moderná, ale aj rôznorodá a pestrá kuchyňa. Chcete si vychutnať kvalitné, chutné a moderné jedlo. Záleží vám, aby vám ho naservíroval milý, usmiaty, profesionálny personál a vy vidíte že ho práca baví. Radi si dáte kávičku na vašej obľúbenej terase s priateľmi, alebo vychutnáte rodinný obed a večeru.

Bohužiaľ nič z toho vám momentálne dopriať nemôžeme, sme zviazaní nariadeniami a opatreniami na zamedzenie šírenia vírusu covid - 19.

Pre nás je ale dobrou správou, že vaše obľúbené reštaurácie budete navštevovať rovnako ako pred pandémiou. Všetky okamihy si chcete vychutnať naplno a možno ešte viac.

A to sú veci, ktoré robia život životom. **Túžime si užiť každý moment. Chceme ochutnávať dobré jedlo, zažiť dobrý relax, dobrú atmosféru.** Tento aktuálny megatrend nazývaný „Ephemeral“, znamená, že chceme daný moment prežiť do maxima, chceme si ho zachytiť a nielen ho preletieť, vyťažiť z prítomnosti maximum.

Rovnako premýšľame aj my v Meridiane. Sme tu v prvom rade preto, aby sme našim zákazníkom dodávali dobrú energiu.

Pestujeme ju tak, že všetky služby ktoré ponúkame, sú dôkladne premyslené a splňajú štandard na vysokej úrovni, ktorý si radi posúvame stále vyššie aj sami. A hlavne nepredávame služby, my pripravujeme príjemné pocity, momenty a zážitky, ktoré si túžite vychutnať.

Nemáme zamestnancov, ale našu Meridiana rodinu, ktorá pestuje, rozdáva, ale aj dostáva dobrú energiu späť.

Inšpiruje nás slnko a jeho energia. Budujeme prostredie, kde si každý nájde svoje miesto 365 dní v roku.

Meridiana Bojnice rezort, penzión a reštaurácia je rodinný podnik a miesto pre ľudí, ktorí vyhľadáajú kvalitné a chutné jedlo, výnimočné zážitky a atmosféru.

V Meridiane rešpektujeme rôznorodosť, svedčí o tom aj ocenenie v kategórii "zariadenie prístupné pre ŤZP". Udelila nám ho odborná porota zložená zo zástupcov oblastných organizácií cestovného ruchu v rámci trenčianskeho kraja. Naše priestory sú z veľkej časti bezbariérové a prispôsobené pre osoby so zdravotným znevýhodnením.

Nevieme sa dočkať, kedy opäť otvoríme naše brány a budeme môcť privítať našich zákazníkov. Doba pre gastro je ťažká, ale my v Meridiane sa nevzdávame.

Všetky sily sme sústredili na prípravu otvorenia, keď toto celé skončí. Posilňujeme marketing, dopĺňame tím o nových ľudí, dokončujeme wellness a veľa iného na čo sa môžete tešiť.

Veríme, že už čoskoro.

Meridiana

Prievidzská hudba

Žijeme veľmi zvláštny rok. Prišla doba obmedzení, uzatvárania sa, no aj obdobie obnovy a zamyslenia sa. Mnoho podnikateľov, živnostníkov, rodín, ľudí prišlo v tejto dobe o veľa. Jedným z najviac postihnutých segmentov je určite hudba. Ako prvá dostala červenú stopku a ako posledná bude môcť opustiť parkovisko na zelenú. **Sondovali sme**, čo robia muzikanti a kapely v čase pandémie.

The Kreins

Ako jedna z prvých zareagovala na karanténu a nemožnosť stretnúť sa v skúšobni skupina The Kreins. Z albumu „Heaven“, ktorý vyšiel pred rokom a pol, vydali piaty singel a práve videoklip k nemu je zaujímavý a vznikol bez toho, aby sa členovia kapely stretli. Réžiu klipu a dodatočné editácie a efekty mal na starosti spevák a autor piesní Peter Frimmel:

"Nedokázali sme sa stretnúť na natáčanie klipu ani predtým všetkým, čo sa teraz deje, a tak sme si povedali, že sa natočíme sami doma, videá z mobilov si pošleme a následne zostriháme. Aby sme umocnili dojem po domácky natočeného videa použili sme vertikálny formát."

Zaujímavosťou je gitarové sólo, ktoré je na originálnej nahrávke nahraté odzadu, takže bola celkom fuška napasovať ho do videa tak, aby korešpondovalo s prstami gitaristu Igora Rybníkára.

Big Bang + René Lacko

S podobným konceptom videoklipu prišla aj legendárna handlovská kapela **Big Bang**. Oprášili pieseň „Káva“, ktorú zložili Dano Morvay a Dušan Švec ešte v roku 1993 a vyšla na prvom albume skupiny. Teraz dostala v štúdiu Vlada Leškovského akustickú zvukovú podobu, v tom istom štúdiu sa finalizoval aj strih klipu zo záberov, ktoré si natočili členovia skupiny doma.

Gitarista **René Lacko** hrajúci okrem kapely Big Bang hlavne s vlastnou kapelou **DownTown Band** má teraz kvôli pandémie oddych od koncertov po vyše tridsiatich rokoch.

Karol Komenda trio

Trio muzikantov a kamarátov zo skupiny Slow Down (Karol Komenda – gitara, spev, Vladimír Darmovzal a Dušan Beňadik – bicie) nerozdelil iba Karolov odchod do Prahy, kde posledné roky študuje a má aj vlastnú kapelu. Pri návratoch domov oprašuje aj starú prievidzskú zostavu, no

Prievádzská hudba

Karol Komenda trio

karanténne obmedzenia im to tento rok nedopriali, tak skúsili dať dokopy skladbu na diaľku. Vybrali si cover amerického gitaristu Grega Howea, jedného z Karolových obľúbencov: „Už nejaký piatok je pre mňa veľkou inšpiráciou. Jedna z jeho najznámejších vecí je práve “Kick It All Over”, ktorú som sa vždy chcel naučiť. Roky som si hral pár pasáží, ale nikdy som to nedokončil. Cez túto podivnú dobu nás s chlapcami napadlo to nahráť doma a dať to celé dokopy.“

Dušan už dlhšie okrem bicích laboruje aj so zvukom a zlepšuje sa v tom. Bicie si doma nahráva a mixuje sám a nahrávacími zariadeniami disponujú aj zvyšní muzikanti.

„Je to síce cover, ale myslím, že sme sa všetci priučili, či už zvuku a editácií, alebo technickejšiemu hraniu na nástrojoch. Všetko sme rovno nahrali aj ako video na mobil a dokázali sme si, že dnes už človek nemusí vždy za zvukom cestovať.“ – dodáva Karol Komenda.

Video do finálnej podoby zostrihal Vlado Darmovzal.

Nany Hudák

Na karanténu zareagoval aj alternatívno-folkový pesničkár Nany. Hoci všetky nahrávky vydával ako člen a líder „Spontánneho hudobného zoskupenia Nany“, vystupoval a putoval po slovenských čajovniach a malých kluboch často aj sám s gitarou. Teraz vo svojom vlastnom štúdiu nahral pieseň „Karanténa“, ktorá by mohla byť predzvestou sólového albumu:

„No človek si povie, kedy inokedy začať robiť sólový album, keď nie v období karantény. Tak vznikla táto piesenka s otravným názvom. A to je zatiaľ všetko. Plánov a inšpirácií veľa. Ako sa poznám - niektoré dotiahnem, niektoré nie. Ale niečo mi vraví, že až keď sa vrátíme do toho nášho nenormálu :)“

Miro Kontína

Medzi hudobníkmi, ktorí sú v online „koncertoch“ a prenosoch najaktívnejší, patrí pesničkár s gitarou Miro Kontína. Takmer denne zdieľa na svojom facebooku piesne vlastné, aj covery známych slovenských piesní: „Robím to s veľkou láskou, dávam do toho maximum, strašne ma to baví a je to balzam na ľudskú dušu. Je to robené zo srdca, keď niekto robí hudbu len pre peniaze, tak to stráca zmysel, hudba musí naplňať aj duševne.“

Miro investoval veľa peňazí do vlastnej skúšobne, no tým, že sa mu nedarí muzikantov zo skupiny **Experiment** vždy dokopať k spoločnej skúške, začal sa v núdzi učiť hrať aj na bicie.

Nany Hudák

Miro Kontína

Peter Dechet

Jana Krištof Lehotská

Jana Krištof Lehotská & Peter Dechet

Jana Krištof Lehotská bola prvou zo spevákov a speváčok v našom regióne, ktorí počas karantény naživo prenášali „obývačkové koncerty“. Jankin muzikantský súputník Peter Dechet je zároveň aj zvukár a ITčkár.

„Veľa vecí sa mení, ľudia ukazujú svoje dobré i temné stránky akosi viac ako inokedy. Smutne sme sledovali, ako sa nám jeden za druhým rušia koncerty. Aj tie naše vlastné, aj tie kde sme boli pozvaní ako hostia. No mali sme dve možnosti, buď sedieť doma a plakať nad rozliatym mliekom, alebo sa zamyslieť, čo sa dá a čo je možné a nemožné.“

Celkové prípravy aj so štúdiom nových informácií a testovacou fázou trvali asi týždeň. Po testovaní stanovili prvý termín a koncert nazvali „**Koncert z Obývačky**“. Príprava prvého koncertu trvala zhruba 4 hodiny - nastavenie zvuku, obrazu, stojanov, svetiel a s pribúdajúcim časom vzrastala aj nervozita: „Musíme sa úprimne priznať, že sme mali obrovský rešpekt pred týmto typom koncertu. Je to úplne niečo iné, ako sedieť v klube, vidieť reakcie ľudí a vedieť sa hneď prispôsobiť, reagovať. Samozrejme veľký strach bol aj z toho, či si nás vôbec niekto zapne :) a keď aj zapne, či po piatich minútach neprepne na iný kanál a sme vybavení :)“. Prvý koncert nám dal veľkú skúsenosť čo a ako s technickou, ale zároveň sme boli veľmi milo prekvapení počtom divákov a fanúšikov. Prvý koncert si pozrelo naživo cez 200 divákov a následne z archívu viac ako 700 sledovateľov. Mali sme množstvo krásnych reakcií. Ľudia nám poslali fotky ako sedia na záhradách s pustenými počítačmi, telefónmi, grilujú, alebo len tak sedia pri vínku a počúvajú a pozerajú náš koncert. Bolo to úžasné.“

S dvojtýždňovým odstupom urobili pre množstvo žiadostí od fanúšikov aj Koncert z obývačky #2. Vychytali nedostatky a druhý koncert už bez problémov šľapal až do konca.

Speváčka Jana Krištof Lehotská patrí k najaktívnejším interpretom na hornej Nitre. Finalizuje svoj druhý album a v krátkom čase uzreli svetlo sveta 2 videoklipy z neho.

Prvým je duet s Petrom Juhásom, text si Jana napísala sama spolu s jej dvorným spolupracovníkom a producentom Petrom Dechetom. Klip nahrával Peo Sihelský, finalizoval ho talentovaný ukrajinský filmár Anton Antokhov.

Toto leto sa ich cesty skrížili s textárom Jurajom Soviarom, ktorý v posledných rokoch písal texty aj pre skupinu Elán. Práve on napísal text druhej skladby, ktorý ich okamžite chytil za srdce.

„Každý má ten svoj spôsob ako pozerá do hlbín svojej duše.. ten náš je cez spev, hudbu a tvorbu. Táto pieseň ma vždy pohladí na duši. Preto prajem všetkým, aby vám pomohla, aj keď len na chvíľku, nájsť vnútorný pokoj.“

Prievádzská hudba

Dissmatik

Lenka Piešová

Barbora Piešová

Dissmatik - Pokým to hrá

Nová kapela z Prievidze a Handlovej kombinuje rap s nástrojmi a aranžmánmi rockovej kapely - s hudobníkmi, ktorých väčšina pôsobí aj v kapele Somebody. Skladba „Pokým to hrá“ je z ich pripravovaného debutového EP. Na piesni sa podieľali: rap/text: Malý Dávid, hudba/gitara: Viliam Černák, gitara: Timotej Halenár, basa: Adrián Rajnoha, bicie: Adam "Rety" Galbavý. Skladbu si produkovala a mixovala kapela sama, mastroval ju Ľubomír Mazák. O videoklip sa postaral Peo Sihelský

Barbora Piešová - Vesmír

Aktuálna slovenská SuperStar prichádza s novým videoklipom na pieseň v produkcii Randal Music Group s jej vlastným textom. Vo videoklipe, ktorý sa nakrúcal počas jedného víkendu po celom Slovensku – Rio de Klín (Námestovo), Borovica (Bešeňová), viadukt (Telgárt), Vodopády Studeného potoka (Vysoké Tatry), Košice, zrúcanina (Turiansky hrad), Zádielska tiesňava – účinkuje okrem Barbory aj jej sestra Lenka a fotografka Monika. Videoklip zaznamenáva cestu krásami Slovenska, ktoré odporučili ľudia prostredníctvom hlasovania na Bašinom instagrame. Videoklip nahralo a produkovalo prievidzské štúdio Emery Records.

Lenka Piešová & Barbora Piešová - Pokoj

Klip vznikol na viac etáp, keďže situácia nedovolila zhromažďovať sa. Pieseň napísala Lenka Piešová v spolupráci s Tonym Markom a Romanom Važanom. Určitú predstavu o klipe mala a kameraman a režisér Filip Kormaňák tomu dodal skutočnú atmosféru - presne takú akú si Lenka predstavovala. S atmosférou trochu tajomnou, pokojnou a chladnou. Preto sa skladba volá Pokoj.

Výber z článkov publikovaných na codnes.sk
autorom ktorých je Peter „Caggy“ Cagáň.
Za poskytnutie ďakujeme.

codnes.sk

TRETÍ ROČNÍK

keď sa povie

STRE3Tnutie...

tak TO JE

na NÁMESTÍ

v PRIEVIDZI

3.-4.9.2021

**STRE3T
PD**

MULTIŽÁNROVÝ
FESTIVAL
NA NÁMESTÍ
SLOBODY v PD

DANIEL HEVIER

SENIOR VTÁČNIK

alternative rock / BUFET

FANTASTIC ELKO - TANEC VO FONTÁNE

METAL HEART

MUSIC CENTRUM

FUNKY EMOTIONS

DJ CAGGY

JANA KRIŠTOF LEHOTSKÁ

point

2mm

codnes sk
RTV
PRIEVIDZA

u. fond
na podporu
umenia

Podujatie z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

PRIEVIDZA

AD 1383

NÁHODNÍK Z CENTRA KREATIVITY

01/2021

toto sú filipové ruky.
pribišov pamätník.
a BOD! definujúci Mesto
zvané Prievidza

aNNó Domini 2021
after 2020

HORNÁ NITRA